

Øvelse som et centralt element i børn og unges udvikling og dannelse

Ropeskipping

Susanne Storm

Øvelsesmodellen

- Anerkende subjektivitet og skabe meningsfulde udfordringer
- Fokusér på indhold (konkret praksis) og målet med at øve sig
- Involvér en definition af og forhandling af udmærkelses standarder.
- Skab tilstrækkelig tid til at øve sig.

Øvelse gør ikke mester i sig selv –
men **rigtig øvelse** gør mester – feedback og mesterlære.

I gentagelsen gentages noget forskelligt, selvom det er det samme (von Oettingen)

At øve er en grundlæggende undervisningsform *i* og ikke kun *udenfor* undervisningen

Modellen favoriserer ikke elever med højere færdighedsniveau end andre, idet al udvikling tager sit udgangspunkt i den enkeltes kropslige historie og erfaring.

Til forsvar for øvelsen

Vi skal øve os fordi:

- Øvelsen kan flytte mennesket. Det at vi kan øve os, gør det muligt at skabe **bro** mellem vores primære socialisering og det, som vi kan blive.
- Man skal starte med at øve for at lære. Det handler om at befinde sig på mellemhånd ift det, man ikke kan og ikke ved endnu, og det man kan og ved.
- Det er at lære at omgås fejl og negotiationer
- Det at kunne noget skaber beundring. At øve sig skaber muligheder for dem, der ikke er født med fortrin ift at opnå denne beundring.

Ingen nye ideer kommer af sig selv, men jo mere, man har at tage af, jo nemmere er det at improvisere og finde nye veje.

Lene Tanggaard

I
DID
IT!